

KURIER CZĘSTOCHOWSKI

CENA PRENUMERATY: miesięcznie 6.00 zł. z przesyłką pocztową 6.- zł., z odnośnikiem do domu 6.- zł. — dla obywateli plebej na miejscu 4.50 zł. — Cena pojedynczego numeru 20 groszy. — Gazeta ukazuje się codziennie, za wyjątkiem świąt i świąt w trydniu. W trydniu dnie sily wyższej, lub innych czynników administracja pisma nie jest zobowiązana do przesyłania innego wydawnictwa w zamian za niedostarczenie.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: CZĘSTOCHOWA, III ALEJA Nr. 52. TELEFON 22-4.
Godziny pracy redakcji: codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 12 do godz. 18-45.
Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję nie będą zwracane autorem. Jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej.

CENY OGŁOSZENI według cennika Nr. 1: Za wiersz milimetrowy w części ogłoszeniowej 24 gr.
Za ogłoszenia dla poszukujących pracy, oraz ogłoszenia rodzinna, esy, zbitona, (tem, najwyżej dwa) 40 gr. za wiersz — Opłaty dodatkowe: Ogłoszenia umieszczone w miejscu specjalnym, w tym w ogłoszeniach ogłoszenia, których wykonał przedstawiciel specjalnego technicznego trudności 25 proc. drożej. Przy ogłoszeniach kilkakrotnych rabat. Termin przyjmowania ogłoszeń do najbliższego wydania: godz. 9 ta przed południem. Konta bankowe: Poczt. Konto Czek.: Warszawa Nr. 656, Emisjonalny, Oddział w Częstochowie, K. K. O. w Częstochowie.

Nr 291

Częstochowa, niedziela 15 grudnia 1939 r.

Rok II (XXXV)

Rewelacje b. premiera Flandina

Jego zdaniem głównym winowajcą wojny jest Daladier — „Intelligence Service” jako „informator” — Henderson i Daladier okłamali Polaków i ukryli prawdę

Feldmarszałek v. Brauchitsch w Gen. Gubernatorstwie

Naczelny dowódca Niemieckich Sił Zbrojnych odbywa wizytację załogi wojskowej

Kraków, 14 grudnia. — Od kilku dni naczelny dowódca sił zbrojnych generał feldmarszałek von Brauchitsch, bawi wśród wojsk na wschodzie. Podróż ta prowadzi do licznych miejsc postoju armii na terenie Generalnego Gubernatorstwa. Ma ona na celu inspekcję stacjonowanych tu licznych jednostek, ich kwatery oraz instytucji opieki nad żołnierzem.

WYWIAD WEYGANDA DLA „NEW YORK TIMES”

Nie ma różnic zdań pomiędzy Pétainem i Weygandem

Nowy Jork, 14 grudnia. — General Weygand w wywiadzie, udzielonym dziennikarzowi Jai Allen w Marakeście dla „New York Times” zaprzeczył pogłoskom o rzekomych różnicach zdań pomiędzy nim a marszałkiem Pétainem. Weygand oświadczył mianowicie: „Jestem bardzo oburzony z powodu tendencji propagandy angielskiej i amerykańskiej w związku z moją obecnością w Afryce i moją tamtejszą funkcją komendanta. Według mojego zdania za kulami tej propagandy kryje się zamiar wywołania wrażeń, iż pomiędzy taktyką Pétaina i moją istnieje dysharmonia. Ja przybyłem tu, aby słyszeć moje mu krajowi. Widomym symbolem tego kraju jest marszałek Pétain. Nie ma drugiej Francji, istnieje tylko jedna Francja. Otrzymałem naczelną dowództwo nad całą Francuską Afryką i moim zadaniem jest utrzymanie jedności Francuskiej Afryki, oraz jej łączności z matczyną Francuską. Afryka stanowi jedną całość z Francją, a gen. Weygand z marszałkiem Pétainem.”

Rząd Syrii i Libanonu wydał rozporządzenie, w którym nakazuje swoim obywatelom, służącym w armiach zagranicznych powrót do ojczyzny w przeciągu jednego miesiąca. Osoby, które nie zastosują się do tego rozporządzenia, tracą obywatelstwo tego kraju.

Paryż, 14 grudnia. — B. premier francuski Flandin wypowiedział się w wywiadzie z przedstawicielem „Matina” na temat winy wojny, za której wybuch Daladier ponosi główną odpowiedzialność. T. zw. „złota księga” — jak oświadczył Flandin — została celowo wydana za późno, ponieważ zawiera ona jedynie drugorzędne depesze a poza tym jest w całości sfałszowana.

Flandin opisał rozmowę z Daladirem, jaka odbyła się 27 września 1939 r. Daladier wyraził przekonanie, że Hitler nie będzie w stanie oprzeć się entencie francusko-angielskiej. Poza tym Reynaud stał zapewniony premiera, że Hitler mięknie z godziny na godzinę. Również ambasador francuski w Berlinie Couondre telegrafował, że Hitler kończy się, i z tego powodu należy stawiać opór. Daladier czerpał swoje informacje prawie wyłącznie od „Intelligence Service”, oraz od niemieckich emigrantów. Faktem dowiedzionym jest, że klika żydowska wszędzie usuwała ludzi, starających się wpłynąć w duchu pokojowym. On, Flandin, może zapewnić i to

wbrew urzędowym zapewnieniom b. ambasadora angielskiego w Berlinie Hendersona, rozumiejącego bardzo dobrze niemiecku, że Henderson zupełnie dobrze zrozumiał odczytane mu przez ministra niemieckiego propozycje Niemiec odnośnie do Polski. On, tj. Flandin, może gwarantować, że Polska nigdy nie została poinformowana o tych propozycjach, ponieważ nigdy nie zostały one jej przedstawione, ani przez Anglie, ani przez Francję. On, Flandin, widzi poza tym w fakcie opublikowania wymiany listów między Adolfem Hitlerem i Daladirem zdecydowaną wolę rządu francuskiego przedstawienia sytuacji wobec francuskiej opinii publicznej w fałszywym świetle. W tym celu Daladier jeszcze 27 sierpnia wprowadził we Francji cenzurę. W ten sposób utrzymywano w tajemnicy każdą kłopotliwą prawdę, a wszystko co mogłoby przyczynić się do ratowania pokoju spotykało się z represjami.

Pakt Węgier i Jugosławii

Dokument przyjaźni obu państw podpisał min. Markowicz i min. hr. Csaky
Belgrad, 14 grudnia. — W gmachu ministerstwa spraw zagranicznych w Belgradzie podpisano w ub. czwartek traktat przyjaźni między Jugosławia i Węgrami. Na odnośnym dokumencie złożyli swe podpisy minister spraw zagranicznych Jugosławii Cincar Markowicz i minister spraw zagranicznych Węgier hrabia Csaky.

Zagrzeb, 14 grudnia. — W nocy z czwartku na piątek, po 2-dniowej oficjalnej wizycie w stolicy Jugosławii opuścił minister spraw zagranicznych Węgier hr. Csaky, udając się pociągami specjalnym do królewskiego rewiu myśliwskiego w Alpach Kamiennych (Górna Kraina), gdzie spędzi dwa dni polując na kozice w towarzystwie posła węgierskiego w Belgradzie, oraz dwóch wyższych urzędników ministerstwa spraw zagranicznych.

NASTĘPCA CHIAPPE'GO

Genewa, 14 grudnia. — Jak donoszą z Wychy, następcą po zamordowanym przez Anglików Wysokim Komisarzu

Gen. Dentz

dla Syrii i Libanonu Jean Chiappe'm, został Jean Dentz, który dotychczas dowodził marsylskim okręgiem wojskowym.

Madonna Murilla wraca do Hiszpanii

Rząd francuski zwrócił Hiszpanii wywiezione przez Napoleona dzieło sztuki

(Telefoniem własny)

Gerona, 14 grudnia. — Słynny obraz Niepokalanej Poczecia Murilla, wywieziony w swoim czasie przez Napoleona do Paryża i wiszący przeszło 100 lat w Luwrze został obecnie na mocy układu wymiennego oddany ponownie przez rząd francuski do dyspozycji Hiszpanii. Obraz przewieziono wczoraj po południu przez granicę hiszpańską, ponieważ rząd hiszpański przywiązuje wielką wagę do tego, aby w dniu święta Niepokalanej Poczecia obraz znajdował się ponownie na terenie Hiszpanii. Poza tym święto zostało w Hiszpanii uznane jako dzień „świętej matki”, w którym organizacja „Falangi” obdarza zwłaszcza matki poległych żołnierzy i bojowników rewolucji.

Katolicy francuscy o przyszłości

Cztery powody konieczności współpracy z Niemcami — „Niemcy odniosą sukces również na polu organizacji nowej Europy”

(Telefoniem od własnego korespondenta)

Genewa, 14 grudnia. — Z Wychy donoszą: Dzienniki katolickie, które w ostatnim czasie wielokrotnie wypowiadały się za koniecznością współpracy niemiecko-francuskiej, ostatnio ponownie podkreślają konieczność tej współpracy. Dzienniki przytaczają przy tym następujące powody, czyniące tę współpracę nieuniknioną:

1. Francja została pokonana.
2. Francja może z tej współpracy wyciągnąć wielkie korzyści na najbliższą i dalszą przyszłość,
3. nie ma innego wyjścia w obecnych trudnościach Francji.
4. marszałek Pétain w związku ze spotkaniem z Kanclerzem Hitlerem za-

apelował do narodu francuskiego o podjęcie lojalnej współpracy.

„Dlaczego” — zapytują te pisma — „opierać się w jałowy sposób tej współpracy, jeżeli ma się na widoku przyszłość, nie tylko malowaną w różowych kolorach, ale także stanowiącą najlepsze rozwiązanie, jakiego można się w ogóle spodziewać po wypadkach ostatnich miesięcy. Niemcy pragną organizować Europę, a ich zwycięstwa na polu militarnym i dyplomatycznym gwarantują pewność, że i w tej dziedzinie odniosą sukces.” Francuzi nie powinni zamykać oczu na tę okoliczność. Powinni oni podjąć się pracy, celem zapewnienia sobie przynajmniej znośnego miejsca w tworzącym się nowym świecie. (L)

„Kampania nieposłuszeństwa cywilnego” w Indiach

Fala oporu antybrytyjskiego wzrasta w Indiach z niepowstrzymaną siłą — Starcie z brytyjską policją w szeregu miast 100 „Bobbles” ruszyło aresztowane... Jednego człowieka — Nowe represje angielskie

Moskwa, 14 grudnia. — Agencja „Tass” w doniesieniu w Kabulu przytacza szereg sprawozdań dzienników hinduskich na temat „kampanii nieposłuszeństwa cywilnego” w Indiach. Według tych doniesień przewodniczący hinduskiego kongresu narodowego Kalam Asad oświadczył, iż przenosi on organizację masowej akcji nieposłuszeństwa cywilnego nad indywidualny ruch, zaproponowany przez Gandhiego. Ponadto informacje donoszą o szeregu starć pomiędzy Hinduami a brytyjską policją.

Według doniesienia „Times of India” przewodniczący prowincjonalnego komitetu hinduskiego kongresu narodowego w prowincji Pundżab, Iftinar Udden, w czasie zgromadzenia na jednym z przed-

mięsc Łahore, w którym brało udział około 20.000 Hinduów, wygłosił mów skierowaną przeciwko wojnie, prowadzonej przez Anglie. W odpowiedzi na to wysłano 100 brytyjskich policjantów celem aresztowania Iftinara Udden. — Część manifestantów ruszyła ku komisariatowi policji i obrzucała policję kamieniami. Policjanci zaatakowali tłum pałkami gumowymi, przy czym kilka osób odniosło rany.

W Dżalgonie w północnej części prowincji Bomba doszło również do starć z policją, w czasie aresztowania pewnego zwolennika ruchu nieposłuszeństwa cywilnego.

W końcu agencja „Tass” cytując doniesienie „Bombay Chronicle”, według któ-

rego w Patna wielki tłum stawiał opór przy aresztowaniu b. premiera prowincji Behar, nazwiskiem Sinha. Po aresztowaniu b. premiera część tłumy towarzyszyła aresztowanemu do komisariatu policji, przy czym brytyjskich policjantów obrzucono kamieniami.

ARESztOWANIE ŻONY GANDHIEGO

Sensacyjne doniesienie z Kabulu
Kabul, 14 grudnia. — Wśród tutejszych kół, sympatyzujących z ruchem narodowym w Indiach, żywo i ostro komentowany jest fakt aresztowania żony przywódcy i wielkiego bojownika wolnościowego, Mahatmy Gandhiego, które miało nastąpić onegdaj w Bombaju.

WSCHODNIA GRANICA RZESZY

Finalizacja prac demarkacyjnych na granicy niemiecko-sowieckiej

Berlin, 14 grudnia. — Mieszana komisja centralna w sprawie zagadnień granicznych z ramienia Rzeszy niemieckiej i ZSSR ukończyła demarkację granicy niemiecko-sowieckiej stosownie do porozumienia, zawartego na mocy niemiecko-sowieckiego układu granicznego i przyjaźni z daty 28 września 1939 r. i protokołu dodatkowego do tego układu z daty 4.X.1939 r. Przeprowadzane na odcinku 10 miesięcy prace centralnej komisji mieszanej, oraz ich podkomisji odbywały się w atmosferze przyjaźliwych stosunków, łączących Niemcy ze Związkiem Radzieckim. Szczegółowy opis linii granicznej, oraz odpowiednie mapy zostały potwierdzone i zaakceptowane zarówno przez rząd niemiecki, jak i rząd ZSSR.

ZNOWY BOMBY NA DROGĘ DO BURMY

Japońskie bombowce zniszczyły w czasie ataków 22 samoloty chińskie

Tokio, 14 grudnia. — Z informacji kierownictwa marynarki w Chinach Południowych wynika, że japońskie bombowce podjęły z nieokreślonej bazy lot długodystansowy, przeprowadzając atak na lotnisko Shangyuan, na terenie prowincji Yunnan. Znajdujące się na ziemi samoloty w liczbie 22 zostały zniszczone ogniem karabinów maszynowych. Inna eskadra obrzuciła bombami oraz uszkodziła jeden z mostów na wsosie burmańskiej.

MIN. HOMAN W BERLINIE

Węgierski minister oświaty przybył z wizytą do Niemiec

Berlin, 14 grudnia. — Minister oświaty i wychowania publicznego królestwa Węgier Balint Homan przybył w piątek rano w towarzystwie kilku wyższych urzędników swego ministerstwa do stolicy Rzeszy na dworzec „Friedrichstrasse”.

Minister Homan jest gościem towarzyszącego mu niemiecko-węgierskiego i zatrzyma się kilka dni w Berlinie, Monachium i Wiedniu.

Do Budapesztu doniesiono z Aten, iż turecki minister spraw zagranicznych Saradzoglu ma przybyć tam w najbliższym czasie.

NAWET NIE MAJĄ NA CZYM PRZEWOZIC ŻYWNOSCI

Z braku tonażu okrętowego Anglia nie jest w stanie przewieźć nabytego w Argentynie mięsa

Buenos Aires, 14 grudnia. — Jak informuje „United Press” ministerstwo rolnictwa zakomunikowało, iż Anglia z powodu braku okrętowego nie jest w możności już w drugim roku wojny przewieźć ładunków mięsa, nabytych w swoim czasie w Argentynie.

PRAWDA WYSZŁA NA JAW

Silne echo zagraniczne rewelacji „Nowego Kuriera Warszawskiego”

Berlin, 14 grudnia. — Ogłoszone przez „Nowy Kurier Warszawski” sensacyjne rewelacje na temat życia czołowych polskich polityków, w wołały w Berlinie silne wrażenie i jak to wynika z licznych depeesz, spotkały się z silnym echem za granicą. (Reportaże te przedrukujemy).

„Tommies” braknie... rękawic do boksu

Rewelacje „New York Times’a” na temat życia angielskich jeńców w Rzeszy. Nawet whisky mają w kantynach

Nowy Jork, 14 grudnia. — Na temat warunków życiowych brytyjskich jeńców wojennych, przebywających w szpitalach oraz pomieszanych w obozach dla jeńców w okupowanej części Francji, oraz Belgii, przynosi „New York Times” w depezy z Londynu ciekawe szczegóły, wyjęte ze sprawozdania dwóch szwajcarskich lekarzy przebywających tam w charakterze delegatów Czerwonego Krzyża. Ze wspomnianego sprawozdania wynika, że zarówno traktowanie, jak i zaprowiantowanie brytyjskich jeńców wojennych i cywilnych nie pozostawia nic do życzenia. Następnie dziennik publikuje dosłowne brzmienie sprawozdania lekarzy szwajcarskich, którzy po zwiedzeniu szpitali w Brukseli, Malines, Gandawie, Englien, Paryżu, Rouen, jak również obozów dla jeńców cywilnych w St. Denis stwierdzili mogli, iż „traktowanie jest doskonałe a zaprowiantowanie dobre, a nawet identycznie to samo, jakie otrzymywali ranni Niemcy znajdujący się w tymże szpitalu”. Sytuacja jeńców angielskich w Rouen określana jest jako „pierwszorzędna”, zaś warunki życiowe w obozie w St. Denis jako „zadowalające”.

W związku z wizytą wspomnianych lekarzy szwajcarskich w obozie jeńców lotników, złożonym z trzech „komforto-

wych baraków drewnianych”, to jak wynika ze sprawozdania jeńcy zaopatrzeni są w wystarczającą ilość odzieży i zadowalającą liczbę pulawerów, przy czym życzenia ich idą w kierunku dostarczenia im rękawic bokserskich i skarpetek. W kantynie obozowej nabyć można świeże jarzyny, jaja, papierosy i przybory toaletowe. Znajdują się tam również biblioteka i odbiornik radiowy, oraz fortepian. Jeńcy zaciągają się bardzo chętnie do oddziałów roboczych, gdzie również są dobrze traktowani, a za pracę otrzymują wynagrodzenie. We wspomnianych już wyżej trzech obozach w barakach znajdują się wodociągi i umywalnie z bieżącą zimną i ciepłą wodą. Pokoje mogące pomieścić od 1 do 3 łóżek wyposażone są w stoły i łezaki. W pięknie urządzonej sali jadalnej można w godzinach wieczornych posiłków otrzymać whisky. Znajdują się tamże dzienniki, pisma i gry towarzyskie. Zaprowiantowanie i upośażenie jest identyczne jak w odniesieniu do stopni służbowych w armii niemieckiej. Jeńcy nie wnoszą nigdy żadnych zażaleń.

Minister spraw zagranicznych U. S. A. Hull oświadczył na interpelacje, że departament stanu nie ma nic wspólnego z podróżą Donovan, wysłanego do Europy przez ministra marynarki.

Zwłoki Piusa XI w grobowcu

Ostateczną rozstrzygnięcie sprawy sarkofagu dla poprzedniego papieża (Telefon wstawił)

Citta del Vaticano, 14 grudnia. — Kardynał Canali wraz z kardynałem Tedeschini, wikariuszem katedry św. Piotra oraz kardynałem Caccini Damissioni w otoczeniu budowniczych Watykanu udał się we czwartek do podziemi watykańskich celem wydania ostatecznych zarządzeń w sprawie pomieszczenia zwłok Piusa XI. Zwłoki te zostały obecnie złożone w sarkofagu marmurowym wykonanym przez rzeźbiarza Castiglione. Dla umieszczenia sarkofagu musi jednak nastąpić przeniesienie grobowca Piusa X. Odnosne prace rozpoczęły się już obecnie. (L)

Poważna firma hurtowa
branży galanterijnej przyjmie przedstawicielstwa poważnych fabryk wytwarzających m. in.:
spinki, grzebienie, zatrzaski, szczeroteczki itp. wchodzące w zakres galanterii.
Oferty prosimy kierować do „Warszawska Agencja Reklam”, ul. Sienkiewicza 2, pod „Zastępstwa”.

Z SINGAPORE DO KAIRO

Następca wziętego do niewoli marszałka lotnictwa przybył do Kairo

Kairo, 14 grudnia. — Przybył tu generał lotnictwa Tedder. Tedder dowodził dotychczas brytyjskimi siłami lotniczymi w Singapurze i został wysłany do Kairo celem objęcia stanowiska, przewidzianego dla generała lotnictwa Boyda Tudora. Generał Boyd, jak wiadomo podczas lotu do Kairo został zmuszony do lądowania na Sycylii, gdzie został wzięty do niewoli i internowany.

Parlament turecki uchwalił zniesienie od wtorku zaciemnień nad obszarem całej Turcji.

RACJONALIZACJA BENZYNY W Z. S. R. R.

Moskwa, 14 grudnia. — Onegdaj Naczelna Rada Gospodarcza Z. S. R. R. zdecydowała na terenie całego państwa racjonalizację benzyny samochodowej.

Straszne życie w zniszczonym Londynie

Japończycy, powracający do ojczyzny opisują swoje przeżycia w Londynie

Tokio, 14 grudnia. — Szereg interesujących szczegółów o sytuacji w Anglii i o skutkach niemieckich ataków bombowych doniosło kilku Japończyków, którzy obecnie po dłuższym pobycie w Londynie powrócili do swej ojczyzny.

Ich pewien Japończyk posiadający dobre stosunki w londyńskich kołach dyplomatycznych opowiadał, że cenzura angielska tępi wszelkie informacje na temat szkód w obiektach wojskowych, jednak ludność bardzo szybko dowiaduje się o prawdziwych rozmiarach ataków niemieckich, a to za pośrednictwem uciekinierów, z silnie zniszczonych miast przemysłowych, którzy szukają schronienia w innych miejscowościach u krewnych lub znajomych. Również usiłowania rządu celem zatajenia olbrzymich strat tonażu nie znajdują żadnej wiary.

Inny Japończyk, który przybył obecnie do Jokohamy, wyjechał z Anglii jeszcze we wrześniu, na krótko przed swoim wyjazdem bawił on — jak sam opowiada — w dwóch wschodnich prowincjach Anglii. Tamtejsze warsztaty okrętowe i inne obiekty portowe zniżyły wrzenie zupełnej ruiny. W czasie ataków powietrznych miały się tam rozgrywać straszne sceny. Schrony natychmiast po ogłoszeniu alarmów zamykano z powodu przepelnienia, a ludzie błąkający się po ulicach byli pozbawieni wszelkiej możliwości ukrycia się przed atakami. Pewna Japonka stwierdziła, że w ciągu ostatnich dwóch miesięcy swojego pobytu w Londynie, mieszkała właściwie wyłącznie w schronie, który do tego był nie-

zwykle lichy zbudowany, niewygodny i niehigieniczny. W ciągu tych dwóch miesięcy nie miała ona absolutnie możliwości zmiany odzieży.

Rozgorczenie przeciwko warstwowi ciagnącym zyski z wojny zwiększa się coraz bardziej. Dotyczy to przede wszystkim żydów, którzy wykorzystują trudności w nabywaniu najważniejszych artykułów codziennego użytku i uprawiają bez skrupułów interesy paskarskie i lichwiarskie.

Również Boliwia nie chce żydów

Zaostrzona kontrola nad żydowską imigracją do Boliwii

La Paz, 14 grudnia. — W parlamencie Boliwii zapadła uchwała w sprawie ograniczenia żydowskiej imigracji do Boliwii ze względów „religijnych i rasowych”. Postanowienia w sprawie przyjazdu żydów do Boliwii uległy obostrzeniu. Urząd imigracyjny w La Paz domaga się od imigrantów żydowskich, którzy przekroczyli 16 rok życia, a którzy przybyli do Boliwii od 1 stycznia 1938 r. aby poddali się przepisom ewidencyjnym zaciągając się na specjalne listy. W myśl tych postanowień do żydów zaliczają się te osoby, które do chwili przyjazdu na teren Boliwii wyznawały religię Mojżeszową i krótko przed przybyciem przyjęli chrzest, aby ułatwić sobie uzyskanie wizy wjazdowej. Podlegający ewidencji żydzi muszą przedłożyć dowód

stwierdzający prawo pobytu na terenie Boliwii. Nadto muszą oni przedłożyć poświadczenie pracodawcy, poświadczenie władz skarbowych i inne dokumenty, uprawniające przyjazd do Boliwii. Przeciwno osobom uchylającym się od przepisów, wydanych przez urząd imigracyjny, nałożono grzywnę do kwoty 5.000 boliwianów przy równoczesnym wydaleniu z granic kraju. Sens tych zarządzeń jest zupełnie jasny, chodzi bowiem o stwierdzenie, czy liczni żydzi, którzy w ostatnich latach przybyli do Boliwii są w posiadaniu prawidłowych dokumentów, zezwalających na imigrację, przy czym ci wszyscy, którzy przybyli do kraju pokryjonym i nie będą mogli wykazać się niezbędnymi dokumentami, ulegną wysiedleniu.

Dobre światło chroni wzrok.

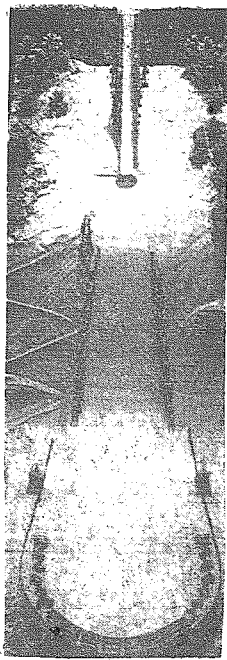
OSRAMÓWKI-D dają tanie światło

Informacyj o źródłach nabycia udziela:
OSRAM A. G., Kraków, Ostring 12 (Tel. 201 25).
OSRAM A. G. Niederlassung Warszawa, Bahnhofstr. 16 (Tel. 24422).

Śladami minionych dni

*

Obrazki ze świata

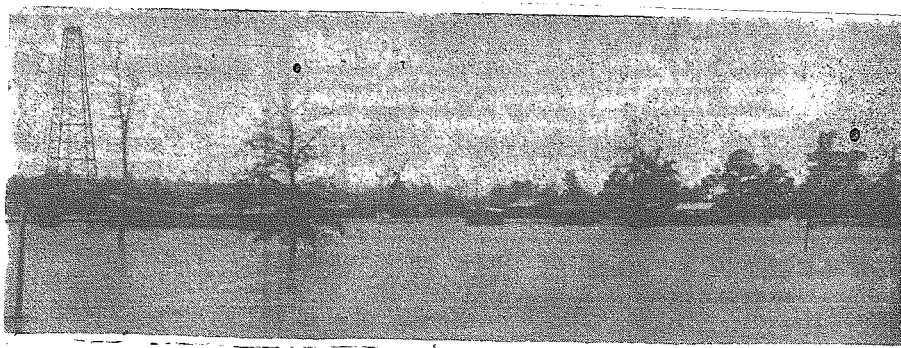
Cortina d' Ampezzo (Włochy) szykuje się do narciarskich mistrzostw świata w lutym 1941 roku. — Nowa skocznia.

Berlińskie dzieci szykują na Święta zabawki dla biednych dzieci w Gen. Gubernatorstwie

Żona Mahatmy Gandhiego została w Bombaju aresztowana przez Anglików.

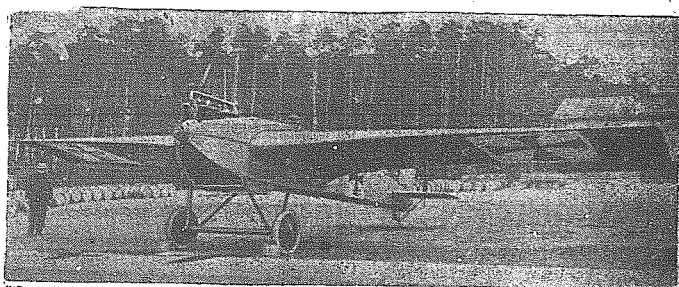
Wskutek ulewnych deszczów rzeczka Rabbit zalała pola naftowe między Longview i Kilgore w Texas (USA) (Foto., Associated Press)

Nowość dla pań. — Bluzeczki i czapeczki ze skóry — ryblej.

Niemcy potrzebują naszych robotników. — Który z Was zastąpi tę wieśniaczkę?

75-lecie samolotu metalowego Junkersa. — Ten jubilat ma 170 km/godz. szybkości.

Anastazja Drewnowska (48)

Pod jednym dachem

— Nie wierzysz mi? — zapytał celem zyskania na czasie.

— Nie wierzę.

Ryszard milczał bardzo długo. Widział jasno, że musi się zdecydować.

— Cóżbyś zrobił, gdybym ci nie dał słowa? — zapytał powoli.

— Powiedziałbym ojcu.

Szatański pomysł wystrzelił w głowie Ryszarda. Nie mógł się wyrzec Marychny.

— A gdybyś cię poprosił o rękę siostry? — zapytał zniecierpliwiony, przy czym na pół podświadomie pomyślał, że zaręczyny nie zawsze dochodzą do skutku, i że w ostateczności można się rozwiść.

Malżeństwo wyobrażał sobie jako coś odległego — gdzieś po trzydziestce — gdy już będzie na wysokim stanowisku, przy czym żona jego miała być piękna, bogatą panną ze znakomitego rodu. Było to w jego umyśle coś tak oczywistego jak konieczność zrobienia kariery. Ale dopiero teraz przyszło mu na myśl, że można się przecież ożenić nie jeden raz.

Teraz kołej oświadczenia przyszła na Jan-ka.

— Co?

— Proszę cię o rękę siostry.

Janek aż usiadł ze zdumienia.

— Ty się chcesz żenić z Marychną, ty?

— Cóż w tym dziwnego?

— O ile cię znam... — zaczął Janek i unwał.

— Ja ją kocham — rzekł Ryszard dosyć mocnym głosem, bo czuł, że w gruncie rzeczy rzeczy nie kłamie. W pewien sposób kochał Marychnę. Gdyby nie snobizm i

karierowiczostwo, na pewno by marzył od początku, żeby się z nią ożenić. — Chyba nie masz nic przeciwko temu? — zapytał mimowolnie aroganckim tonem. Ten ten oznaczył: Chyba ja jej robię zaszczyt?

Uwagi Janka nie uszło do niedopowiedzenia. Miał o siostrze niepocholebną opinię. Uważał, że para będzie dobrana.

— Nie, cóż znowu? To sprawa Marychny. Jeżeli ona cię przyjmie...

Ryszard zachnął się. Podobna możliwość nie przeszła mu przez głowę.

— Jeszcze nie mówięs rodzicom?

— Nie, ale powiem.

— No, to w porządku.

O swoich zamiarach Janek nie wspomiał. Nie uważał, aby to było potrzebne.

Wieczorem przyszła ciotka Laura, osoba szorstka, wiecznie moralizująca i uważająca, że ma prawo wtrącać się w sprawę wychowywania siostrzeńców. Wychurów też nie wiadomo na jakiej podstawie uważała za siostrzeńców.

— Moja kochana — mawiała do pani Szczytniewskiej — ty się nie masz na wychowaniu dzieci. Żadna matka nie potrafi wychowywać dzieci. Ja skończyłam kursa pedagogiczno-wychowawczego. Trzeba zostawić młodzieży jak największą swobodę — prawda. Jeżeli nie mają na co ochoty, nie zmuszać. Co najwyżej przemawiać do ambicji. Nie karać. Traktować jak dorosłych.

Była przeciwniczką wpajania dzieciom poszanowania dla starszych.

— Siwizna nie jest zasługą — dowodziła. — Nie zmuszaj ich, Mario, żeby tmołkaj po rękach wszystkich wujków i ciotki. Wystarczy, że się uklonią z daleka.

Ryszard Jerzy, którym te wywody wpadały w uszy od najmłodszych lat, zastosowali się do nich skwapliwie. Bez ceremonii uciekali przed ciotką, nie chcąc się z nią witać, i z daleka wykrzykiwali wątpliwe czułości. Później, gdy dorosli, kłaniali się jej zazwyczaj z daleka. Niekiedy pozartowywali sobie z niej całkiem otwarcie. Za to Janek i Staś chociaż nie lubili „plagi egipskiej”, to „przecież byli dla niej grzeczni i całowali ją w rękę, co bardzo cenili.

Stała się rzecz dziwna. Ciotka Laura straciła serce dla tych, którzy postępowali w myśl jej zasad, a wychwalała tych, którzy „wyrosli w atmosferze ucisku i obłudy”. Do pamięci również ustosunkowała się niezwykle. Muma, która była grzeszna w normalny sposób, tylko lubila. Za Marychną która czuła się do niej obłudnie, bo dostawała prezenty — przepadała.

Ciotka Laura była rentierką. Nikt nie wiedział, ile miała majątku, gdyż stale narzekała na biedę. Żegnana Janka, zasypując go gradem przestroż.

ROZDZIAŁ XIX

Państwo Szczytniewscy wyjechali na wieś, gdzie mieli zabawkę do połowy lata. Marychna opuściła Warszawę niezareczona. Była z tego powodu w złym humorze, gdyż trzy jej koleżanki zaręczyły się w karnawale, a dwie wyszły za mąż na Wielkanoc.

— Nie było z czego wybierać — lamentowała przed matką. — Co za pech! Ale — pocieszała się — mam czas...

Muma, wtulona w łask przedziału, rozmyślała o swojej ostatniej rozmowie z

Jankiem. Jeszcze dotąd nie ochłonęła z wrażenia. Zapytał ją, czy chciałaby za niego wyjść i czy zgodziłaby się czekać. Prosił, żeby na razie nikomu o tym nie mówiła. Zaskoczona — nie odpowiedziała od razu. Wtedy jego jasna dobra twarz okryła się cieniem.

— No, tak, przynajmniej wiem — powiedział stłumionym głosem. — Ha! tądno. Życzę ci wszystkiego najlepszego.

— Ależ, Janku, ja nie przypuszczałam, nie myślałam...

— Że mogę być tak zuchwały?

— Och, nie, nie. Tylko... tylko...

— Nie żądam usprawiedliwień. Proste „nie” to dosyć.

— Nie? Czy ja powiedziałam: „nie”? Spojrzył na nią z niedowierzaniem!

— Ja tak zrozumiałem.

— Nic jeszcze nie powiedziałam. Ja... ja... nie wiem — jąkała się. — Ja... ja... muszę...

— Ach, tak — rzekł spokojnie. — Nie wiesz, co mi odpowiedzieć. Dobrze, będę czekał. Wiem, że mnie lubisz. Może z czasem... Ale może masz już kogo... takiego...

— nie dokonczył, patrząc na nią ze strachem.

Roześmiała się.

— O, nie. Nikogo tak nie lubię jak ciebie. Wiem, napisz. Będziemy do siebie pisywali, dobrze?

Wyczołwał ją po rękach i tak się rozstali.

Teraz Muma marzyła o Janku. Nim pociąg stanął na stacji w Szczytniewie, już wiedziała, że go przyjmie, że od dawna go kocha, tylko sobie tego nie uświadamiała.

C. d. n.